

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਫਾਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਮੋਰਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਇਥਾਦ ਮੋਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਕਰਨਾਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1956 ਦੀ ਆਰ.ਐਫ.ਏ. ਨੰ-175-ਡੀ.

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ (1877 ਦਾ I) ਧਾਰਾ 54 - ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV) - ਧਾਰਾ 42(1), 47, 48, ਅਤੇ 123- ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀਆਂ A ਅਤੇ B ਨੂੰ ਯਾਤਰੀ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ B ਕੁਝ ਖਾਸ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇਗੀ- ਕੰਪਨੀ ਬੀ, ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ - ਕੰਪਨੀ ਏ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ - ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੋਵੇ - ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ-ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ-ਕੰਪਨੀ B, ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਕੰਪਨੀ ਏ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਰਮਿਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲਾਭ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਨਤਕ ਲਾਭ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਇਤਫਾਕਿਕ। ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰੱਦ, ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਸਥਾਈ

ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਵਿਆਜ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਵਿਆਜ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਰੂਟ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਰੂਟ 'ਤੇ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਰ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਠੁਕਰਾਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1951 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੀ.ਐੱਸ. ਸਫੀਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਡੀ.ਡੀ. ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 19 ਮਾਰਚ, 1951 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਨੀਪਤ ਰਾਹੀਂ ਲੂਪ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਦਾਲਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਰਨਾਲ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਕੈਥਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨ ਪਰਮਿਟ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਰਨਾਲ ਅਤੇ ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਲਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਤਰੀ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਸੈਨੀਪਤ ਰਾਹੀਂ ਚਲਾਉਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਸੈਨੀਪਤ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਚਲਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁੱਕਣ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਰਨਾਲ ਅਤੇ ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 2018 ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਲਗਭਗ 10,000 ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗਲੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਸੈਨੀਪਤ ਤੱਕ ਲੂਪ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਕਰਨਾਲ ਅਤੇ ਪਾਣੀਪਤ ਦੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਮੁਦਾਲਾ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਦਾਲਾ ਮਾਣਯੋਗ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਭਾਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ

ਬਣਾਉਂਦਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਤਸੱਦਦ, ਮੁਦਈ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ *ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ, ਬਨਾਮ ਮਾਸਟਰ ਸੰਤ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ-ਸਿੰਘ (A.I.R. 1940 Lah. 377), ਰੀਤ ਲਾਈ ਮੱਲੂ ਬਨਾਮ ਰਘੁਬਰ ਰਾਮ ਆਦਿ (58 I.C. 714), ਭੁਜੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਹਾਮੇਈ ਬਾਸੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (A.I.R. 1936 Cal. 67), ਸੈਯਦ ਮੰਜੂਰ ਹਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਈਅਦ ਮੁਹੰਮਦ ਜ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (A.I.R. 1925 P.C. 36) ਜੇ ਬਾਲਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (A.I.R. 1930 All. 280)*। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਏ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਵਿਚਕਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਘਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਚਾਰਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੜਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਟਮੈਨਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਟਮੈਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਪਰਮਿਟ ਅਨੁਸਾਰ ਰੂਟ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭੇਤਭਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਮਾਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਜਲੂਸ ਕੱਢਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ:-

"54. ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ।

ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ॥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਦੋਂ ਮੁਦਾਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੇਸਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ):-

(a) ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਾਲਾ ਮੁਦਈ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ;

(b) ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਿਆਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ;

(c) ਜਿੱਥੇ ਹਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ;-

(d) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(e) ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 2 ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਾਲਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸ ਪੈਰੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਮੁਦਈ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੁਦਈ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਰੂਟ 'ਤੇ ਬੱਸਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰੂਟ 'ਤੇ ਬੱਸਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੱਸਾਂ ਚਲਾਉਣਾ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ।

ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਅਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਮ ਦੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਆਧਾਰ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਵਿਆਜ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਵਿਆਜ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਧਾਰਕ ਕੋਲ ਰੂਟ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਰੂਟ 'ਤੇ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਰ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938, ਲਾਰੀ 585 ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੁਦਾਲਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਘਟਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952, ਕਲਕੱਤਾ 364 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਦਾਲੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਨਿਭਾਉਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਭੋਗ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੈ। *ਕਲਟਰ ਬਨਾਮ ਵੈਂਡਸਵਰਥ ਸਟੇਡੀਅਮ ਲਿਮਿਟਿਡ* ((1949) 1 A.E.L.R. 544) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਨੇ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਲਾਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੀ ਰੇਸਿੰਗ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਟਰੈਕ ਤੋਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟਰੈਕ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਰਜਾਨਾ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। *ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼* ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ *ਪਾਸਮੋਰ ਬਨਾਮ ਓਸਵਾਲਡਟਵਿਸਟਲ ਅਰਬਨ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੌਂਸਲ* ((1898) A.C. 387), ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੰਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਦੇ ਉਪਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸੋਚੋ ਕਿ *ਲਾਰਡ ਟੈਂਟਰਡਨ ਦਿਓ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜਜ਼* (1 B. and Ad. 859) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 551 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਨੈਰਮੰਡ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਨ: -

"ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਭਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਥੋਪ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਪਾਅ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦਾ ਅਧਿਆਇ 4 ਹੈ, ਜੋ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਵਾਹਨ ਦੀ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 500 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ 100 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ 1,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਸਮਾਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 129ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਾਹਨ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ "

129A- ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਟਰ ਵਾਹਨ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਰਮਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਰੂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜ਼ਬਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਹਨ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਸਟਡੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

" ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 129A ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 42(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਬਤ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 60 ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 42(1) ਅਤੇ 123 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਾਲਾ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਗਲਿਆਰੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਮੁਦਾਲਾ ਦੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲਾਭ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਨਤਕ ਲਾਭ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਤਫਾਕਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਇਤਫਾਕਿਕ। ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਭਾਗ ਹਨ-

"ਧਾਰਾ 47 (1) ਇੱਕ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ: -

(a) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ;

(b) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬੱਚਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੂਲਤ;

(c) ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੜਕ ਯਾਤਰੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ;

(d) ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਲਾਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ;

(e) ਹੋਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ; ਅਤੇ

(f) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰੂਟ ਜਾਂ ਰੂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ;

ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰੂਟ ਜਾਂ ਰੂਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰੂਟ ਜਾਂ ਰੂਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੜਕੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੜਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ

(2) ਇੱਕ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਗਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਧਾਰਾ 48. ਇੱਕ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(a) ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ (stage carriages) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਟ 'ਤੇ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ;

(b) ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ (stage carriages) ਜਾਂ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;

(c) ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ (stage carriages) ਦੇ ਆਉਣ ਜਾਂ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ; ਜਾਂ

(d) ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਨੱਥੀ ਕਰੇ, ਭਾਵ:-

(i) ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(ii) ਕਿ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

(ii) ਕਿ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ (stage carriages) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਟਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(iii) ਕਿਰਾਇਆ ਸਾਰਣੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ (stage carriages) 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਸਾਰਣੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(iv) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ;

(v) ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਾਂ

(vi) ਕਿ ਟਿਕਟਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਰਮਿਟਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕਾਂ ਦਾ। ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਡੈਗ-ਰੇਸਿੰਗ* ਟਰੈਕਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ *ਟੈਟਲਾਈਜ਼ਰ* ਅਤੇ *ਬੁੱਕ-ਮੇਕਰ* ਦੇਵੇਂ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਰੂਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਟਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਅਡਜੱਸਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਲਾਭ। ਇਹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਪਾਅ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ.ਕੇ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੀਨੂੰ ਬਾਲਾ